OBSAH

Sez	znam p	ooužitých zkratek	XII			
ČÁ	ST P	RVNÍ Úřad evropského veřejného žalobce	. 1			
Úv	od		. 3			
1	Historický vývoj					
	1.1	Historie Úřadu	. 5			
	1.2	Vznik Úřadu	. 6			
2	Úřad evropského veřejného žalobce					
		Cíle				
	2.2	Základní zásady činnosti a nezávislost	11			
3	Org	anizační struktura	13			
	3.1	Evropský nejvyšší žalobce				
	3.2	Evropští žalobci				
		3.2.1 Jmenování a odvolávání evropských žalobců				
	3.3	Evropští pověření žalobci	18			
		3.3.1 Jmenování a odvolávání evropských pověřených žalobců	21			
	3.4	Kolegium	22			
	3.5	Stálé komory	22			
	3.6	Kritická reflexe organizační struktury	24			
4	Přís	·lušnost a výkon pravomocí	27			
	4.1	Příslušnost Úřadu	27			
		4.1.1 Směrnice 2017/1371	28			
		4.1.2 Příslušnost v oblasti daňové kriminality				
		4.1.3 Právní stav v České republice de lege lata a de lege ferenda	34			
		4.1.4 Příslušnost Úřadu ve vztahu k dalším trestným činům				
	4.2	Místní a osobní působnost nařízení 2017/1939				
	4.3	Časová působnost nařízení 2017/1939				
	4.4	Výkon pravomocí				
	4.5	Kritická reflexe příslušnosti a výkonu pravomocí	42			

5	Tres	stní říz	ení	47
	5.1	Vyšetì	fování (investigation)	47
		5.1.1	Zahájení vyšetřování	
		5.1.2	Vedení vyšetřování	50
		5.1.3	Vyšetřovací úkony	52
		5.1.4	Přeshraniční vyšetřování	
		5.1.5	Zadržení a předání osob, volný pohyb důkazů	56
		5.1.6	Postoupení případu	57
	5.2	Trestn	ú stíhání (prosecution)	58
		5.2.1	Skončení vyšetřování	58
		5.2.2	Zahájení trestního stíhání	58
		5.2.3	Odložení případu	59
		5.2.4	Zvláštní způsoby řízení	
	5.3	Kritic	ká reflexe vyšetřování a trestního stíhání	
	5.4		podezřelých a obviněných osob	
	5.5		ιί přezkum	
		5.5.1	Vnitrostátní soudy	
		5.5.2	Soudní dvůr EU	65
_	V ¥		.l	(7
6			ahy	
	6.1		ura EU pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)	
	6.2		ský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)	
	6.3		ský policejní úřad (Europol)	
	6.4		ní subjekty EU	
	6.5		země a mezinárodní organizace	
	6.6	Clensl	ké státy EU, které nejsou součástí Úřadu	71
7	Vliv	naříze	ení 2017/1939 na právní řád České republiky	75
	7.1	Zákon	o státním zastupitelství	76
	7.2	Trestn	í řád	78
	7.3	Trestn	í zákoník	81
	7.4		ré další právní předpisy	
		7.4.1	Zákon o Rejstříku trestů a evidenci přestupků	
		7.4.2	Zákon o soudech a soudcích	
		7.4.3	Zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců	
			a soudních exekutorů	82
		7.4.4	Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních	
74	věr			83
∠a'	ver			A 1

ČÁST DRUHÁ			Činnost evropských pověřených žalobců v ČR a jejich kooperace se stálými komorami a evropskými žalobci v prvních třech letech fungování Úřadu evropského veřejného žalobce 85		
Úv	od			87	
1	Pře		ní původního výzkumu		
	1.1	_	zační záležitosti		
	1.2		ce harmonizace trestněprávních předpisů		
	1.3		m činnosti Úřadu		
	1.4	Přeshra	nniční vyšetřování	95	
	1.5	Vnější	justiční spolupráce	96	
2	Met	odolog	ická část	97	
	2.1	Popis v	rýzkumu	97	
	2.2	Výzku	mné otázky	98	
	2.3	Metodo	ologie	99	
		2.3.1	Kvalitativní metody	100	
		2.3.2	Kvantitativní metody	102	
	2.4	Hypoté	zy	102	
3	Org	anizačr	ní záležitosti	105	
	3.1	Princip	double hat	105	
	3.2	(Ne)zá	vislost na vnitrostátních orgánech	110	
			race mezi decentralizovanou a centralizovanou úrovní	111	
		3.3.1	Podoba centrální úrovně Úřadu		
			3.3.1.1 Kolegium	112	
			3.3.1.2 Stálé komory	112	
			3.3.1.3 Evropští žalobci		
			3.3.1.4 Další organizační složky na centrální úrovni	116	
		3.3.2	Podoba decentralizované úrovně Úřadu	117	
		3.3.3	Kooperace se stálými komorami	118	
		3.3.4	Kooperace s evropským žalobcem	120	
		3.3.5	Kooperace s dalšími složkami na centrální úrovni		
	3.4	Vytížer	nost evropských pověřených žalobců v České republice	122	
		3.4.1	Počty trestních řízení a trestná činnost v České republice .		
		3.4.2	Výroční zprávy		
	3.5	Neodd	ělitelně spjaté trestné činy		
4	Abs	ence ha	armonizace trestněprávních předpisů	133	
	4.1		l stálých komor a znalost vnitrostátního práva		
	4.2		né pojmosloví		

		4.2.1 Vyšetřování a trestní stíhání ve světle českého trestního řádu	138
		4.2.2 Vyšetřování a trestní stíhání ve světle nařízení 2017/1939	140
		4.2.2.1 Vyšetřování	140
		4.2.2.2 Trestní stíhání	141
	4.3	Důsledky pro trestní řízení	142
	4.4	Fragmentace trestního práva hmotného	143
	4.5	Forum shopping	144
5	Pře	zkum činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce	147
	5.1	Soudní přezkum v právu Evropské unie	
	5.2	Soudní přezkum činnosti Úřadu	
		5.2.1 Přezkum ze strany vnitrostátních soudů	151
		5.2.2 Přezkum ze strany Soudního dvora EU	152
	5.3	První řízení o předběžné otázce	153
	5.4	Kritická reflexe přezkumu	154
	5.5	Přezkum ve světle českého trestního řádu	157
	5.6	Zkušenosti českých pověřených žalobců	159
6	Pře	shraniční vyšetřování vedená Úřadem evropského	
	veře	ejného žalobce	
	6.1	Justiční spolupráce sui generis	162
	6.2	Mechanismus přidělování bez soudního povolení	
	6.3	Mechanismus přidělování se soudním povolením	164
	6.4	Praktické problémy	166
	6.5	Řízení o předběžné otázce	
		6.5.1 Stanovisko generální advokátky	168
		6.5.2 Rozsudek SDEU	170
	6.6	Neshody mezi evropskými pověřenými žalobci	171
	6.7	Zkušenosti českých pověřených žalobců	173
7	Vně		177
	7.1	Formy vnější spolupráce	
	7.2	Spolupráce mezi zúčastněnými členskými státy	178
	7.3	Vnější spolupráce s nezúčastněnými členskými státy	179
		7.3.1 Dánsko a Irsko	179
		7.3.2 Švédsko, Polsko, Maďarsko	181
	7.4	Vnější spolupráce s třetími zeměmi	
		7.4.1 Spolupráce na základě čl. 104 odst. 3 nařízení 2017/1939	182
		7.4.2 Spolupráce na základě čl. 104 odst. 4 nařízení 2017/1939	
		7.4.3 Spolupráce na základě čl. 104 odst. 5 nařízení 2017/1939	
	7.5	Spolupráce s jinými orgány EU, mezinárodními organizacemi	
		a národními orgány	186
	7.6	Zkušenosti českých pověřených žalobců	187

8	Výs	ledky výzkumu	9
	8.1	Organizační záležitosti	
	8.2	Absence harmonizace trestněprávních předpisů	
	8.3	Přezkum činnosti Úřadu	
	8.4	Přeshraniční vyšetřování vedená Úřadem	6
	8.5	Vnější justiční spolupráce Úřadu	
9	Náv	rhy de lege ferenda	9
	9.1	Přezkum činnosti Úřadu	
	9.2	Spojení věcí v soudní fázi	1
	9.3	Nezávislost administrativního aparátu	
	9.4	Vytíženost evropských (pověřených) žalobců	
	9.5	Harmonizace trestního práva hmotného	
Ζáν	věr .		7
Abs	tract		9
Sez	nam p	použité literatury a zdrojů	0
Věc	ný re	ietřík 21	a